

ΕΛΕΥΘΕΡΕΣ ΣΚΕΨΕΙΣ

Υποστράτηγου ε.α. Νικολάου Ζαρκάδα

ΟΡΚΩΜΟΣΙΑ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

Απίστευτο και όμως αληθινό. Έλληνες βουλευτές, αντιπρόσωποι του κυρίαρχου ελληνικού λαού, αποφεύγουν να δώσουν, πριν αναλάβουν τα καθήκοντά τους, τον καθιερωμένο όρκο, που ρητά καθορίζεται από τις διατάξεις του Συντάγματος της Πατρίδας μας (παρ. 1 άρθρου 59),

Ο συνταγματικός νομοθέτης καθόρισε υποχρεωτικό τον θρησκευτικό όρκο και μάλιστα σεβόμενος απόλυτα τις θρησκευτικές πεποιθήσεις των βουλευτών προέβλεψε την ορκωμοσία των μεν χριστιανών το θρήσκευμα “στο όνομα της Αγίας και Ομοούσιας και Αδιαίρετης Τριάδας”, των δε “αλλόθρησκων ή ετερόδοξων να δίνουν τον ίδιο όρκο σύμφωνα με τον τύπο της δικής τους θρησκείας ή του δικού τους δόγματος” (παρ. 2 άρθρου 59).

Το ότι “η ελευθερία της θρησκευτικής συνείδησης είναι απαραβίαστη” και συνταγματικά κατοχυρωμένη (άρθρο 13), η Ελλάδα είχε προβλέψει και καθορίσει πολύ προ της σύνταξης και ισχύος του Συντάγματος του 1844, όπως καταδεικνύεται από τη Νομική Διάταξη Ανατολικής Χέρσου Ελλάδος της 15ης Νοεμβρίου 1821 κατά την οποία “όλας τας θρησκείας και γλώσσας δέχεται η Ελλάς, και τας τελετάς και τη χρήση αυτών κατ’ ουδένα τρόπον εμποδίζει”.

Βέβαια, το Σύνταγμα δεν αντιμετωπίζει το ενδεχόμενο της ύπαρξης βουλευτού να μην πρεσβεύει κάποια θρησκεία ή να ανήκει σε θρησκεία που δεν επιτρέπει τον όρκο. Ίσως στην περίπτωση αυτή θα αρκούσε η διαβεβαίωση “της τιμής και της συνείδησης του” όπως προβλέπεται από το άρθρο 220 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας.

Παλαιότερα στο άρθρο 1 του Κανονισμού της Βουλής, καθορίζονταν ότι “οι ανακηρυχθέντες βουλευτές αναλαμβάνουν την εκτέλεση των καθηκόντων τους, αφού ομώσωσι τον εν άρθρω 64 του Συντάγματος νενομισμένον όρκον”. Και στη συνέχεια “αρνήσεις ή αντιρρήσεις κατά της δόσης του όρκου δεν είναι επιτρεπταί. Επιφυλάξεις δε προφορικά δια βραχέων ή έγγραφοι είναι επιτρεπταί καταχωρούμενοι στα επίσημα πρακτικά (Συνταγματικό Δίκαιο Σγουρίτσα, Τόμος Α’).

Από τη στάση των αρνηθέντων να ορκιστούν βουλευτών δημιουργούνται απλά, εύλογα και καλόπιστα ερωτήματα:

- Νομιμοποιούνται στη νόμιμη άσκηση των καθηκόντων τους και στη λήψη της βουλευτικής αποζημίωσης; Μπορούν έγκυρα να εκφράζουν και να ψηφίζουν, δεδομένου ότι προϋπόθεση να αναλάβουν τα καθήκοντά τους είναι να δίνουν στο Βουλευτήριο και σε δημόσια συνεδρίαση τον όρκο”.
- Η άρνηση της ορκωμοσίας προέρχεται από την επίκληση του όρκου “στο όνομα της Αγίας της Ομοούσιας και Αδιαίρετης Τριάδας” ή από την προσπάθεια κατάργησης του θεσμού; Είναι γνωστόν, ότι σε όλα τα Συντάγματα από το έτος 1844 μέχρι σήμερα αναγνωρίζεται “επικρατούσα θρησκεία στην Ελλάδα η θρησκεία της Ανατολικής Ορθόδοξης Εκκλησίας του Χριστού (παρ. 1 άρθρου 3).
- Πώς εξασφαλίζεται η τήρηση του Συντάγματος και η εφαρμογή του Κανονισμού της Βουλής; Οι νόμοι και ιδιαίτερα το Σύνταγμα δεν μπορεί παρά να είναι σεβαστοί από όλα τα μέλη μιας συντεταγμένης πολιτείας. Αν αυτό δεν συμβαίνει, τότε οι νόμοι καταργούνται και το Σύνταγμα αναθεωρείται.

Σέβομαι και εκτιμώ τον κοινοβουλευτισμό και εκτιμώ τους αντιπροσώπους του ελληνικού λαού, όταν αυτοί με ευπρέπεια, ήθος και σεβασμό στα σύμβολα της Πατρίδας και της θρησκείας μας και τους δημοκρατικούς θεσμούς ασκούν τα βουλευτικά τους καθήκοντα. Πιστεύω ότι η άρνηση της ορκωμοσίας τους αποτελεί εκτροπή και ύβρη προς τους δημοκρατικούς θεσμούς.

Δεν έχω ούτε την πρόθεση ούτε τις γνώσεις να επιχειρηματολογήσω υπέρ ή κατά του δικαιώματος της άρνησης “του θρησκευτικού όρκου των βουλευτών”. Θεωρώ την απόφαση της άρνησης ως ατυχή, άστοχη και ως προοίμιο της επιθυμίας τους για ένα άθρησκο Κράτος, δίχως θρησκευτικά σύμβολα, προσευχή, διδασκαλία και όρκο στη Βουλή, στα σχολεία και στα δικαστήρια.

Ευχαριστώ για τη φιλοξενία.

Θεσσαλονίκη, 28 Ιουλίου 2023